

Uzaklar II ve Osman Atasoy, hedefine doğru yol alıyor.

Az daha bizi ezecek olan gemi!

Sancağımızda Cebelitarık Kayası!

Uzaklar II, Cebelitarık yolunda...

Tarifa'da, limanda...

Uzaklar II'den bir ay önce yola çıkan Ma yelkenlisi...

AKDENİZ'DE YILDIRIMLI BİR GECE

Gece vardiyasında havuzlukta oturuyorum. Gözcülük yaparken teknenin gidiş istikametine doğru bakmak gerekir. Ama ben tersini yapıyorum; kafam arkaya çevrili. Tekne ilerledikçe peşinde bembeyaz bir iz bırakıyor. Işıktan bir iz...

Osman Atasoy, Uzaklar II ile yeni seyahati için 11 Ekim'de yola çıktı. Atasoy'un hedefi, dünyada az sayıda denizcinin dönme başarabildiği Horn Burnu. Osman Atasoy, izlediği rotayı, yaşadığı macerayı her ay MBY okuyucularıyla paylaşıyor.

Dümen suyundan çıkan ışık demeti sanki milyonlarca inci tanesiyle dolu. Suların içinde kıpır kıpır parıldayan inciler etrafa sihirli bir ışık saçıyorlar. Gözlerimi yakamozların ışıklı yolundan ayıramıyorum. Baktıkça bakasım geliyor. Haftalardır kükreyerek her yandan üzerimize gelen Akdeniz bu gece ne kadar sakin.

Sabah erkenden Formentera Adası'ndan demir alıp batıya doğru yol vermiştik. Rotamız İspanya anakarasındaki Palos burnunun birkaç mil açığından geçiyor. Burnu bordaladıktan sonra sahili takiben lodos istikametinde inip, Almerimar'a gireceğiz. Yolumuz fazla uzun değil. Hepsi hepsi 250 mil. Bir aksilik olmazsa iki günde alırız. Almerimar'da bir başka Türk teknesiyle, Ma yelkenlisiyle randevumuz var. Mehmet ve Yeşim bizi orada bekleyecekler. Bir an evvel buluşmak için sabırsızlanıyoruz.

Bayram sabahı

Vardiyayı devredeli ne kadar olmuştu farkında değilim. Derin uykumdan Sibel'in sesiyle uyandım. "Günaydın, iyi bayramlar..." Bugünün bayram olduğunu öğrenince aklıma çocukluğum geliyor. Yorganı başımın üzerine çekerek sıkı sıkı tutuyorum. Bayram sabahları babam yattığım odaya gelir, üzerimdeki yorganı çekerek uyandırır. Hava henüz aydınlanmamış ve genellikle de buz gibi soğuk olurdu. Soğuk sularla abdest alırdı. Sonra babam iki küçük oğlunu ellerinden tutarak karanlık sokaklardan geçirir, bayram namazının kılınacağı camiye götürürdü.

Gidişin aksine cami dönüşü pek keyifli olurdu. Evde bekleyen şekerlemeler, çikolatalar, kavurmalar... Uzaklar II'deki bu ilk bayram sabahı oldukça sade, biraz da hüznü geçiyor. Belli emesek de, vediklerimizden gittikçe uzaklaşıyor olmanın hüznü içimizde bir yerlerde. Sibel yaşça benden küçük olduğu için tabakla çikolata tutuyor, kolonya ikram ediyor. Birbirimize iyi bayramlar diliyoruz. Daha sonra Sibel telefonla babasını arıyor. 80 yaşındaki Mesut Bey İzmir'de tek başına yaşıyor. Sibel

hemen her gün mutlaka babasını arar, halini hatırını sorar. Çeşitli rahatsızlıkları bulunan yaşlı adamın ilaçlarından, evine gelecek temizlikçinin ayarlanmasına kadar her türlü ihtiyaçla bizzat ilgilenir. Üstelik aralarındaki binlerce kilometre mesafeye rağmen... Kız çocuk hayırlıdır, babaya düşkündür, derler. Bu sözün doğruluğuna yaşayarak şahit oluyorum. İyi ki benim de kızım var.

Batı yarıküre

Greenwich meridyenini geçtik. Artık dünyanın batı yarısında. Eğer ekvatoru geçiyor olsaydık, bu özel anın şerefine saçlarımızı sıfır numaraya vurmaktan, bir şişe içkiyi deniz, tekne ve mürettebat arasında paylaşmaya kadar denizciler arasında gelenekselleşmiş bir dizi kutlamadan birini mutlaka yerine getirirdik. Ama 000° meridyenini geçerken özel bir kutlama yapıldığını ben duymadım. Zaten üzerinden geçerken, Ekvator hattındaki gibi kırmızıyla çizilmiş bir çizgi de görmedik!

Yola çıkışımızın ikinci günü, öğle saatlerinde Almerimar'ın önüne geliyoruz. Buraya benim ikinci gelişim. Yıllar önce Ekrem İnöz'ün Anouk adlı teknesiyle, Karayipler'den gelirken de uğramıştık. Marınanın tam ağzında tehlikeli bir sığlık vardı. 17 metrelik kocaman teknenin sığlığı işaretleyen kardinal şamandırasının ters tarafına, sığlığın tam üzerine doğru gittiğini son anda fark etmiştim. Aynı sığlığı geçip limana girerken iki kişinin el sallayarak mendireğin ucuna doğru koştuğunu fark ettik. Dürbünle bakan Sibel seslendi, "Mehmet'le Yeşim bunlar..."

Mehmet'le Yeşim

Ma yelkenlisi bizden bir buçuk ay kadar önce Türkiye'den ayrılmıştı. Uzaklar II'nin havuzluğunda hasret gideriyoruz. Bir onlar anlatıyor bir biz. Anlatacak ne çok şey birikmiş. Onlar da Akdeniz'den sonra 'karşıya' geçecekler. Dünya seyahatleri için öngördükleri bir süre yok. Beş yıl da sürebilmiş, on da, on beş de... Karadayken oturdukları evden gelen kira yol masraflarını karşılamaya yetiyor. Tekneleri de

Sibel'in denizcilik tecrübesi her gün artıyor.

Uzaklar ve Ma, Almerimar'dan ayrılıyor.

Tarifa'nın dar sokakları...

böyle bir seyahate uygun. Ma 11 metre boyunda, fiberglas, uzun yol için donatılmış, sağlam bir yelkenli.

Marina şehrin dışında, boz tepelerle çevrili bomboş bir arazinin ortasındaki yapma bir tatil beldesinin içinde. Etrafımız dört katlı apartmanlarla çevrili. Mevsim kış olduğu için her yer kapalı. Etrafta sadece yatçılar var. Akdeniz'in en ucuz marinalarından biri olduğu için, çok sayıda tekne burada kışlamayı seçmiş. 14 metre boyundaki bir teknenin elektrik ve su dahil bir günlük bağlama ücreti 12 Euro. Aylık veya yıllık anlaşma yapılırsa bu fiyat daha da

Ma yelkenlisi, bizden bir buçuk ay kadar önce Türkiye'den ayrılmıştı. Uzaklar II'nin havuzluğunda hasret giderdik. Bir onlar anlattı, bir biz...

düşüyor. Biz içeri girdikten sonra hava bozdu, batıdan esmeye başlayan fırtına günlerce devam etti. Zamanımızın çoğunu Ma mürettebatıyla geçiriyoruz. Akşam yemekleri gecenin geç saatlerine kadar sürüyor.

Mehmet Aksın'ın mesleği görüntü yönetmenliği imiş. Yıllarca sinema filmleri

çekmiş. Şehir ve iş hayatının insanı boğan çarklarında geçip giden yıllardan sonra bir gün, beklediği an gelmiş. Yeşim Büber televizyon dizilerinde oyunculuk yapıyormuş. O da yaşamını sorgulamış ve öğrenilmiş şeylerin etkisinde kalmadan sürdürebileceği bir hayat istediğini fark etmiş. Denizlerde dolaşan ➤

Almerimar'ın 130 mil doğusundaki Cebelitarık'a doğru yelken basıyoruz.

Türklerin büyük çoğunluğu gibi, onların da 'yaşam rehberi' Sadun Boro. Ve bir gün, Pupa Yelken'de "...cemiyet hayatının sonu gelmez ihtiraslarına daha fazla dayanamadım," diye yazan Sadun Boro gibi, kurulu düzenin piyonları olmaktan istifa edip, her gün yeniden kuracakları özgür hayata doğru yelken açmışlar.

Yıldırım

Ancak bu yeni hayatın başlangıcı pek de hayal ettikleri gibi olmamış. Batı Akdeniz'de doğru dürüst demir yerlerinin olmaması, rüzgarın ya hiç esmemesi, ya da kafadan esmesi, kışın bastırmasıyla birlikte havaların iyice soğuması, kış mevsimi ilerledikçe rotaları üzerinde ani ve şiddetli fırtınaların oluşmaya başlaması morallerini bozmuş. Dünya çevresindeki seyahatleri Ekvator kuşağında geçeceği için ısıtma sistemi olmayan teknede titreyerek geçen günlerden sonra, şimşekli bir gece seyrinde yaşadıkları çektikleri bütün sıkıntılarının üzerine tüy dikmiş. O meş'um geceyi yeniden yaşıyormuşçasına heyecanla anlatan Mehmet'i, Ma'nın rahat divanına yayılmış dinlerken tüylerim ürperdi. Soğuk ve yağmurlu bir Akdeniz gecesi... Mehmet havuzlukta oturmuş,

kaldığında havuzluğun iliştiği köşesinden kalkıp, kamara merdivenlerinden aşağıya inmiş.

Mehmet marinadaki markette bir litrelik karton kutular içinde 89 Euro'ya satılan 'Don Simon' şarabından okkalkı bir yudum alarak, "Artık bizim için yapacak bir şey kalmamıştı", dedi. "Sonumuzun geldiğine kesinlikle inanmıştım. Tek arzum bu işin canımız fazla yanmadan, bir an önce hallolmasıydı." Kamarada bir köşede endişeyle oturmakta olan Yeşim, aşağıya inen Mehmet'in yüzündeki ifadeden her şeyi anlamış. Mehmet konuşmadan gidip Yeşim'in yanına oturmuş. Tütün paketini çıkararak bir sigara sarmış. Derin bir nefes aldıktan sonra sigarayı Yeşim'e uzatmış. Karı-koca el ele tutuşarak

O meş'um geceyi yeniden yaşıyormuşçasına heyecanla anlatan Mehmet'i, Ma'nın rahat divanına yayılmış dinlerken tüylerim ürperdi.

bol su gerektiren işleri bitirmek anlamını taşıyor. Birikmiş çamaşırların yıkanması üç gün sürdü. Çamaşır işini Sibel hallediyor. Ben yatak çarşafı gibi büyük parçaların sıkılmasında kendisine yardımcı oluyorum. İki ucundan tutup döndüre, döndüre suyunu sıkıyoruz. Büyük bir nevesimi sıkarken, bu işi tek başımayken nasıl yaptığımı hatırladım. Bu yöntemde ikinci kişinin yerini kış ıstralya veya çarmlıhlar alıyor. Büyük bir havlunun veya çarşafın bir ucu elde tutulurken, diğer ucu telin dışından geçirilip aynı ele alınıyor. Tel çamaşırın ortasında kalıyor. Çamaşırı döndürerek tele doğru sarınca sular foşur foşur güverteye akıyor. Bu yöntemi hemen Sibel'e gösterdim. Böylece bana ihtiyacı kalmadı.

Çamaşır işinden sonra sıra direktteki basamakların arasına halat çekmeye geldi. Basamaklar sayesinde direğe çıkmak çok rahat oluyor, tek sorun mandar halatlarının en olmadık zamanda basamakların arasına dolanıp çapariz vermesi. Yukarıdan başlayarak aşağıya kadar bütün basamakları uzun bir inceleye birbirine bağlarsak, arada mandarların dolacağı boşluk kalmaz, diye düşündük. Tek sorun 17 metrelik direğe tırmanıp orada uzun süre asılı kalmak. Kafamı kaldırıp direğe bakınca bu işi Sibel'in yapmasının daha munasip olacağına karar verdim. Ben aşağıdan gerekli talimatları veririm, o yukarıda uygular. Böylece tecrübesini de arttırmış olur.

Sibel bu seyahatte geçirdiği her gün denizciliğini biraz daha ilerletiyor. Tekneye geldiğinde teorik bilgisi oldukça iyiydi. İzmir'deki Piri Reis Derneği'nde kaptan Celal Üstünbaş'tan temel denizcilik bilgilerini almış. Daha sonra Marmaris'te Cumhuriyet Gökova'nın verdiği bursla bu bilgileri pekiştirdi. Hatta imtihana girerek yat kaptanlığı belgesi dahi aldı. Türkiye'ye dönünce büyük teknelerde kaptanlık yapmak istiyor. Tabii önce gemicilik yaptığı teknenin kaptanından başarılı olduğuna dair imzalı, mühürlü bir belge alması gerekiyor!

Sibel'i bosun sandalyesiyle direğe bastım. En tepeden başlayarak bütün basamakların arasını gırcalayla birbirine bağlayacak. İşin tamamlanması bir günden fazla sürdü. Sibel yukarıda çalışırken ben de yanımızdaki teknenin sahibiyle sohbet ediyordum. İngiliz denizci birkaç gündür bizi izliyormuş. Sibel'in çalışması pek hoşuna gitmiş, beni tebrik ediyor!..

Birkaç gün sonra 130 mil doğudaki Cebelitarık'a doğru yelken basıyoruz. Ertesi sabah gün ağarırken üzeri bulutlarla çevrili Cebelitarık kayası pruvamızda şekilleniyor. İçimde bir sevinç... Uzaklar II Akdeniz'i selametle bitirdi. Bir adım ilerisi Atlantik Okyanusu... **MBY**

Osman ve Sibel, Ma yelkenlisiyle dünya seyahatine çıkan Mehmet - Yeşim Büber Aksın çiftiyle Almerimar'da bir araya geldi.

karanlık geceyi aydınlatan şimşekleri endişeyle izliyor. Bir süre sonra yıldırımların giderek daha yakınlarına düşmeye başladığını fark etmiş. Nihayet öyle bir an gelmiş ki, Ma gökyüzünden inen ışıklarla çevrili bir çemberin arasında kalmış.

Tekne ilerledikçe çember de daralmaya başlamış. Artık çok yakınlarına düşen yıldırımların, suya sokulan kızgın bir demir gibi 'cooz' sesi çıkardığını duyabiliyormuş. Sudan yükselen yanık kokuları burnuna kadar gelmeye başlamış. Etraflarını çeviren milyonlarca watt'lık elektrik duvarıyla aralarında sadece metreler

lombozlardan yansıyan gri ışıkların hafifçe aydınlattığı yuvalarında hüznü 'son' sigaralarını içmişler. Her nefeste kaçınılmaz sona yaklaştıklarını düşünüyorlarmış. Ancak sigara bitmesine rağmen bekledikleri son bir türlü gelmiyormuş. Endişeyle dışarıya bir göz atmışlar. O zaman elektrik duvarının arkalarında kaldığını görmüşler. Ma nasıl becerdiyse, hem kendini hem de mürettebatını selametle duvarın diğer tarafına geçirmiş.

Hamarat gemici

Bizim açımızdan marinaya girmek, elektrik ve